N°. 78. A°. 1835.

MAANDAG DEN 28sten SEPTEMBER.



SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den 23 September* 1835.

Alzoo ABRAHAM JELLIS VAN SITTEREN JUNIOR, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om bij anticipatie van den gewonen termijn van aankondiging, te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie* voor de Slavin *Susanna*, en hare Kinderen *Gerrit* en *Cornelia Clasina*, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *acht* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 16 Julij.

Uit Frankfort, wordt van den 4 dezer gemeld:

In een Zuid-Duitsch dagblad leest men het volgende:

»Men herinnert zich dat de diplomatieke onderhandelingen, welke tijdens de bijeenkomst der Monarchen van Oostenrijk, Pruissen en Rusland te Schwedt en München-Graetz gevoerd werden, de openbaarmaking van eene tusschen hen gesloten overeenkomst nopens hunne Poolsche provincien ten gevolge gehad hebben. Bovendien echter zijn er destijds ongetwijfeld ook andere afspraken omtrent de algemeene staatkundige betrekkingen van Europa gemaakt en in den vorm van diplomatieke stukken nedergeschreven, ofschoon ook deswege niets officieel bekend is geworden.

»Daar nu, gedurende het sedert verloopen tijdvak, die betrekkingen eene meer bepaalde rigting genomen hebben, en met name het viervoudig verbond (van Engeland, Frankrijk, Spanje en Portugal) zich meer en meer ontwikkeld heeft en thans naar het schijnt eene toepassing moet erlangen, welke de aandacht der overige Mogendheden van Europa in hooge mate tot zich trekt, zoo vermoedt men niet zonder grond, dat ten gevolge van de bepaalde bijeenkomst der voormelde Monarchen, eene diplomatieke akte zal verschijnen, met oogmerk om in de staatkundige weegschaal een tegenwigt tusschen dat verbond daar te stellen. Waarschijnlijk zullen intusschen aan zulk een verdrag niet enkel Oostenrijk, Pruissen en Rusland deel nemen, maar ook alle overige Europesche Staten, die op het Monarchaal beginsel gegrondvest zijn, en dus ook het Duitsche Bondgenootschap.«

De *Schwäbische Merkur*, behelst het volgende berigt van de Russische grenzen:

»Naar men verneemt, zullen, na het einde der groote wapenoefeningen, bij Kalisch, de Russische regementen, welke uit afgelegen gedeelten des rijks derwaarts gekomen zijn, *vooreerst in het Koningrijk Polen blijven*, alwaar bovendien hunne langere aanwezigheid als eene weldaad voor het land beschouwd kan worden, vooral daar de uitzigten op den aanstaanden oogst zeer gunstig zijn, en dus de voor rekening der regering plaats hebbende verpleging der troepen, aan de landeigenaars een goeden aftrek hunner voortbrengselen belooft.«

Zeer veel opmerking wekt het slot van den volgenden brief uit Konstantinopel, die onder dagteekening van 17 Junij in de Engelsche *Times* het licht ziet:

»Den 11 is hier een tartaar aangekomen, met depeches van *Mahomed*-Pacha van Prizrend, in Opper-Albanie, waarbij de Porte verwittigd werd, dat op den 3 dezer de inwoners van Scutari tegen *Hafoz*-Pacha waren opgestaan, en hem, na een bloedig gevecht, gedwongen hadden de wijk te nemen in het kasteel, waarin zij hem thans naauw belegerd hielden. Zijn toestand en die der troepen onder zijn bevel wordt als uiterst hagchelijk afgeschilderd, en men voegt er bij dat, zoo niet de Roumeli Valessi, die thans te Monastir is, onverwijld tot hun ontzet opdaagt, zij zich zullen moeten overgeven, naardien de leeftogt, welken zij in voorraad hebben, slechts toereikt om het garnizoen nog gedurende 20 dagen te onderhouden. De opstand is veroorzaakt, doordien de Pacha de onvoorzigtigheid gehad heeft om (hoezeer ontbloot van de middelen vereischt om de volks reactie, welke de onrustige geest der Scondriers hem als onvermijdelijk moest doen voorzien, te bedwingen) aan die stad, welke sints onheugelijke tijden van alle soort van belasting vrij geweest was, eene contributie van 75,000 piasters op te leggen. Deze som moest dienen om de onkosten te vinden, welke de regering ten laatstelijk had moeten maken in het bouwen van kazernen tot huisvesting der troepen van den sultan.

»De forteres van Berat is door het insurgenten-hoofd *Almasch*-Bei ingenomen geworden. Strijdig met de berigten uit Prevesa, welke ik u in mijnen vorigen mededeelde, wordt *Tafil-Bosta* gedurig geduchter. Hij is aan het hoofd zijner troepen in Thessalie gerukt en is overal met opene armen door de inwoners ontvangen, welker ontevredenheid tegen *Emin*-Pacha in wanhoop overgegaan was, toen zij vernamen dat de deputatie, welke zij ter openlegging hunner grieven naar Konstantinopel gezonden hadden, van de Porte geen herstel derzelve had kunnen verwerven.

»De secretaris van *Mehemed Ali's* chargé d'affaires is hier den 15 aangekomen, met nog twee millioenen piasters. Volgens de door hem medegebragte brieven, die den 23 Mei uit Kairo gedagteekend zijn, heeft de pest in die stad veel van hare hevigheid verloren, en men had hoop dat de groote hitte des zomers dezelve, zoo als gewoonlijk, geheel zoude doen ophouden. De gouverneur van Egipte maakte zich gereed om naar Alexandrie te vertrekken, waar, volgens alle berigten, de pest geheel verdwenen was.

»Te Smirna had zij in den loop der vorige week geene voortgangen gemaakt; gedurende de drie laatste dagen had men geen nieuw pestgeval waargenomen.

»De tolk der naar Weenen bestemde Turksche ambassade, *Alexandres Theologos*, is heden morgen van hier naar Belgrado op reis gegaan, waar *Ferik Achmed*-Pacha binnen weinige dagen zich bij hem voegen zal. Hij is dezelfde persoon die, in hoedanigheid van Franschen secretaris, *Mouchir-Achmed*-Pacha naar St. Petersburg verzeld heeft. De Heer *Boutenieff* heeft, naar men verhaalt, al zijnen invloed gebruikt, om de zamenstelling der ambassade naar zijnen zin te doen plaats hebben. Zijne vriendelijkheid jegens *Ferik Achmed*-Pacha is zoo groot, dat hij hem in zekeren zin gedwongen heeft zijnen eigen kamerdienaar mede te nemen.«

FRANKRIJK.

PARIJS, den 25 Julij.

De ministeriele papieren breken eindelijk hun stilzwijgen af omtrent de aangegane schikkingen betrekkelijk het leveren van troepen aan Spanje. In het *Journal de Paris*, van gisteren avond las men de volgende artikels, welke heden door den *Moniteur* en het *Journal des Débats* overgenomen worden:

»Den 28 Junij is eene overeenkomst geteekend geworden door den Minister van buitenlandsche zaken, en den Heer ambassadeur van Spanje. Naar luid dezer overeenkomst verlaat het vreemden-legioen de dienst van Frankrijk, en neemt Hare Kath. Maj. de officieren, onder-officieren en soldaten, waaruit het bestaat, in hare soldij over. Zijne Maj. de Koning der Franschen verbindt zich om hen niet weder, noch te zamen, noch afzonderlijk op nieuw in zijne dienst te nemen, anders dan met uitdrukkelijke toestemming der Spaansche regering. Fransche vaartuigen zullen hen van het grondgebied van Algiers naar zoodanig punt van het Schiereiland overbrengen, als daartoe door het kabinet van Madrid zal aangewezen worden. Zij zullen hunne wapenen en ekwipementsgoederen behouden, welker waarde door wederzijdsche schatters begroot en door de Spaansche regering aan de Fransche vergoed zal worden.

»Eindelijk moet een Spaansche kommissaris zich op een schip der koninklijke marine van Frankrijk naar Afrika begeven, om over te gaan, zoo tot de toelating van het vreemden legioen in de dienst van Spanje, als tot de wederzijdsche waardering, waarvan hierboven gesproken is.

»De Spaansche kommissaris (Heer *Del Valle*) is gisteren met den Franschen kommissaris (den Heer *Delarue*, aide-de-champ van den Maarschalk *Maison*) aan wien de Heer Minister van oorlog den last heeft opgedragen om 's Konings gouvernement bij deze dubbele verrigting te vertegenwoordigen, op reis gegaan. Deze laatste, de militairen van het vreemden legioen uitnoodigende om Spanje's voorslagen aan te nemen, zal hun te kennen geven, dat diegenen hunner, die tot de kaders der Fransche behooren, bij hunnen overgang in de dienst van Hare Katholijke Majesteit, hunne rangen, oudheid van dienst en de daaruit voortvloeijende regten zullen behouden.

»Men weet dat, buiten en behalve de bepalingen der overeenkomst van den 28 Junij, 's konings regering openbaar de vrijwillige dienstneming voor Spanje toegestaan heeft *(a autorisé)* en aan den ambassadeur van Hare Kath. Majesteit alle noodige gemakkelijkheden heeft aangeboden. Daar de Heer Hertog *de Frias* geene stellige instructien bezat, dan voor zoo ver het vreemden-legioen betreft, heeft hij geoordeeld, betrekkelijk de wervingen, nieuwe bevelen uit Madrid te moeten afwachten. Overigens heeft hij zich beijverd, dezelve te vragen. Aan hem moeten zich die genen wenden, die aan de Spaansche regering dienst-aanbiedingen willen doen, welke niets anders dan door den vertegenwoordiger dier regering wettiglijk aangenomen kunnen worden."

Onze politie heeft een nieuw staaltje van hare verwonderlijke knapheid gegeven. Een Spaansch edelman van aanzien heeft Spanje laatstelijk verlaten gehad, met een paspoort, hetwelk in alle opzigte in orde was; hij is alhier aangekomen, waar hij zijn paspoort voor Londen heeft doen viseren. Onmiddelijk hierop is hij verder voortgereisd naar Londen, van waar hij den zoon van Don *Carlos* met zich genomen heeft. Beide zijn scheep gegaan aan boord van eene stoomboot; op de Fransche kust heeft de jeugdige Prins zich in eene sloep begeven, en op zeker punt, men weet niet welk, aan land doen zetten. De Spanjaard die hem vergezelde, heeft zijne reis rustig voortgezet, en beide hebben zich later weder vereenigd.

Het Fransch gouvernement was evenwel verwittigd geworden van wat er omging. Het aan land stappen der beide Spanjaarden heeft den 21 Junij plaats gehad; nog den avond van dien eigen dag zijn er uiterst strenge orders gekomen, maar het was te laat; de Prins en zijn begeleider waren reeds binnen Frankrijk en thans zijn zij waarschijnlijk reeds in Spanje.

MENGELINGEN.

DE FRANSCHEN, ALS THEEDRINKERS.

Het theedrinken schijnt in Parijs, sedert de laatste jaren, zeer te zijn toegenomen; ten minste is het gebruik der thee, in de laatste 25 jaren, stellig honderd maal grooter dan vroeger. Aldus heeft ook in dit artikel de omwenteling hare vruchten gedragen, en een koffijdrinker uit den tijd van Lodewijk XIV, zou over vele anderen, doch over deze verandering de handen in elkander slaan. De Turk heeft zijn opium af ach weg gezet, drinkt wijn, en danst op het bal van eenen vreemden gezant zijne *Polonaise*. De Spanjaard heeft zijn mantel afgelegd, en gaat in eenen Franschen frack, naar de nieuwste modes gekleed. Den Hollander is thans het geduchte offer, om zijn pijp tot genoegen eener dame ter zijde te leggen, eene kleinigheid geworden. De Engelschman, al is hij ook maar leerling bij een handwerksman, voorheen een gezworene vijand der tabak, moet thans, waar hij gaat en staat, zijn sigaar rooken. Maar nog wonderbaarlijker dan al het genoemde is, dat de Parijzenaar een hartstogtelijke beminnaar der thee begint te worden. Er zijn nog maar weinig fatsoenlijke familien in Parijs, die niet bij het ontbijt thee drinken; vele derzelven hebben de koffij reeds geheel verbannen; en na het middagmaal wordt in elk deftig huis thee voorgediend. Theepotten *à la Anglaise* versieren het buffet van elk koffijhuis, en »*Un the komplet*," staat op elke lijst van een goed logement. De kopersmeden hebben zich half dood gearbeid, om eenen echt Engelschen theeketel daar te stellen. De in Frankrijk noodige thee, wordt door Amerikaansche schepen daarheen gevoerd, en daar de belasting daarop zeer matig is, zoo is de thee in Frankrijk veel goedkooper dan in Engeland. Maar nog lang mogelijk zal Frankrijk moeten leeren, eer het goede thee kan schenken. Voor zeven jaren werd op de *Boulevards des Italiens* de thee aldus bereid: In eene porceleine kan, die meer van een koffij- dan theepot had, werd de thee met een of twee koppen water overgoten; binnen vijf minuten werd dit water er weder uitgegoten, en dan van nieuws af aan er weder evenveel water opgedaan. Dit was dan de thee, die men drinken moet. Van deze manier is men, wel is waar, terug gekomen, maar nog altijd is de thee zoo slap, dat het niet veel meer dan gekleurd water is. Voor dertig jaren was er alleen in de Apotheken thee te koop, en zoo is het heden nog in Spanje, en grootendeels ook in Portugal. Tegenwoordig kan men ze in Parijs bijna bij elken koopman krijgen, en menig handelaar doet *alleen* in dat artikel. De cholera heeft ook het hare toegebragt, om de koffij te verdringen, die als prikkelend door de Artsen werd verboden, en zoo drong zich van zelf de thee bij een ieder in.

ACUSTISCHE (GEHOORKUNSTIGE) AUTOMATEN.

Onder de wonderen der nieuwere kunst bekleeden ook die schoone Automaten eene voorname plaats, met welke men de bewegingen en verrigtingen van den mensch en het dier zoo gelukkig heeft weten na te bootsen. Bovenal verdienen te dezen opzigte in aanmerking te komen die acustische Automaten, bij welke het voortbrengen van toonen het hoofdoogmerk des kunstenaars is. De beroemde Zwitsersche Werktuigkundige, de Heer *de Droz*, vervaardigde voor den Koning van Spanje een schaap, betwelk het geblaat van dit dier volkomen nabootste, en eenen hond met een mand met fruit, die, wanneer men dit laatste wegnam, blafte tot men hetzelve wederom had neêrgezet. De zingende vogel van Maillardet, welken hij, vóór eenige jaren, te Edinburg vertoonde, was nog merkwaardiger. Eene ovale doos van 3 duim lengte werd op eene tafel gezet, en terstond sprong het deksel er van open, en een vogel van de grootte van een colibri, in de heerlijkste vederenpraal, wipte uit het nestje op. Nadat het vogeltje ettelijke malen met zijne vlerkjes geklapwiekt had, opende het zijn bekje en zong vier onderscheidene zuivere zangwijzen. Daarop huppelde het vogeltje in zijn nestje terug, en het deksel viel toe. De bewegende kracht in dit kunstwerk moeten veren geweest zijn, die slechts vier minuten werkten. Vermits in eene zoodanige figuur geene ruimte was om voor de groote menigte toonen, welke de vogel van zich gaf, een overeenkomend aantal pijpen aan te brengen, had de kunstenaar slechts eene enkele pijp genomen, en met verlenging en verkorting derzelve, door middel van eenen beweegbaren stamper de enkele toonen voortgebragt.

Een ander zeer zinrijk gewerkt stuk was Vaucanson's fluit- en tamboerijnspeler. Na eenigen tijd daaraan gearbeid te hebben, leerde hij er eerst de groote moeijelijkheden van kennen, en dikwerf wilde hij zijn werk staken; doch zijn geduld en vindingrijke geest deden hem niet slechts alle moeijelijkheden te boven komen, maar ook eenen Automaat daarstellen, die volledige stukken blies, en zelfs bekwame meesters in de kunst overtrof. De figuur staat op eene stelling en is als een dansende herder gekleed. In de eene hand houdt hij eene flageolet en in de andere het stokje, waarmede hij tot accompagnement de tamboerijn slaat. Hij speelt omstreeks 20 onderscheidene stukken. De flageolet heeft slechts drie gaten, en de verscheidenheid der toonen hangt vooral van eene bijzonder daartoe geëigende afwisseling van de kracht der winds af.

Bij het vervaardigen van dezen Automaat ontwaarde Vaucanson, dat de flageolet een voor de menschelijke longen zeer vermoeijend instrument is alzoo ter voortbrenging der hoogste toonen, eene krachtinspanning der borstspieren, gelijk aan den druk van 56 pond, vereischt wordt, terwijl voor de laagste of diepste toonen de druk van één ons gewigts toereikend was.

ADVERTISSEMENTEN.

(37342) TRANSPORT.

Den 22sten September 1835. S. B. KLEINE, als in huwelijk hebbende SUSANNA JOHANNA GOEDE, aan THOMAS SEVENOAKS, van het Huis en Erf aan de *Wagewegstraat*, Lª. D. Nº. 89.

Paramaribo, den 26 September 1835.

A. VAN MEERTEN,
Griffier.

(38635) De KURATOR der *Nieuwe Wees-, Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zal na den 10den October 1835 aan de Crediteuren van de Boedels: J. G. AKKERMAN, E. W. VON FIRKS, R. H. VAN HALM, HK. DIJKMAN, J. C. BÖHM, ABIGAEL SALOMONS, Huisvrouw van SALOMON GOMPERTS, F. A. NEITSCH, H. DOMPIG, P. LORENTZEN, MARTHA van BREET, CHRISTINA van N. P. LOUIS, ABL. DE ISAAK DE JACOB DE ISAAK DE MEZA, MIETJE van MACHIELSE, JACOBUS WEIJNE, JOSEPH van DUMONT, E. A. VAN BERGEN, JUDITH PHILIP JACOBS, Wed. A. M. ELIAZER, ESTHER BRANDON, Wed. S. NUNES, M. J. H. JORIN (2de Repartitie), J. J. F. LE COUVREUR (2de Repartitie), en J. W. ABERCROMBIE (2de Repartitie), de hun competeerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 26 September 1835.

J. O. N. ENGELBRECHT,
1ste Commies.

(38234) In den achtermiddag van den 19den September, ten 5½ uren, werd mij, na eene kortstondige ziekte van *drie* dagen, en eene gelukkige echtvereeniging van circa 9½ jaren, door den dood ontrukt, mijne dierbare Echtgenoot, MARGARETHA O'FERRALL, in den ouderdom van 39 jaren, 11 maanden en 22 dagen. — Allen die haar waardig gedrag gekend hebben, zullen mijne diepe droefheid billijken.

Paramaribo, den 21 September 1835.

H. H. DIEPERINK,
Apotheker der 1ste klasse, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw.

(38628) A. SALOMONS, zal *MORGEN*, om negen uren en VENDU Verkoopen:

Een partij Lamp-Olie in gallen; alsmede voor rekening des Boedels DUNCAN CAMERON, eene Negerin, genaamd Criss, bekwame *Waschmeid*, met hare twee Zonen THEODORE en JACOBUS. *Koeibeesten*, en *vijf* melkgevende Beesten, drie Kalveren en *drie* Ossen.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den [illegible] dezer, Z. M. Brik van Oorlog *ECHO*, Kapitein Luit. ter Zee W. H. van Vos, van *Curaçao*.

Den 25sten, de Noord-Amerik. Brik *Shamrock*, Kapt. J. PROCTER (Jr.), van *Boston*.

UITGEKLAARD.

Den 25sten dezer, het Schip *Wilhelmina en Maria*, Kapt. J. G. AYKES, naar *Amsterdam*; lading: 416 vaten Suiker, 89 balen schoone- en 13 dito vuile Katoen, 6 kisten Indigo en 90 [illegible] Hout,

Gedrukt te Paramaribo, bij de [illegible]